

Publicerad 2013-08-01 01:03 av Minbari

En dag vid havet

Dagen vid havet blev inte som jag trott.

Jag hade tänkt att salta vågor som skulle få min hud att smaka som tårar.

En ljum bris som skulle få håret att lätt dansa framför ögonen.

Jag skulle känna mig fri, oändligt fri när ögonen söker sig dit där hav och himmel möts.

I stället försvann solen snabbt.

Himlen blev mörk och grå,
genast tog havet samma färg.

Som en kameleont.

Himmel och hav blev en gråaktig sörja.

Inget salt vatten stänkte på min hud
men väl smaklösa kalla droppar från ovan.

Vinden tog i rev och slet i allt.

Ja stod kvar en lång stund och tänkte att detta kanske säger något om livet. Om hur saker inte blir som man planerar, hur fort saker kan ändras.

Sen kom jag på att det finns inget för lite vatten att säga. Hur små är inte vi människor när vi tror så mycket om oss själva. Så självgod jag vore om jag tror att ett regn skall lära mig om livet.

Det är som det är oavsett vad vi planerar.

Det är det som är livet!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Minbari med Poeter.se id #45233 innehar upphovsrätten